

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVĆIMA
Broj: 127 0 Mal 078324 22 Mal
Banovići, 15.06.2023.godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Envera Kukić, u pravnoj stvari tužitelja P.T. i V.N., oboje iz B., Ul. ..., oboje zastupani po punomoćniku Kadrić Kovačević Selmi, advokatu iz Živinica, protiv tuženog JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektrodistribucija“ Tuzla, zastupan po punomoćniku E.F., uposleniku, radi naknade štete, v.s. 999,00 KM, nakon održane usmene, glavne i javne rasprave u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, dana 15.06.2023. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Obavezuje se tuženi da tužiteljima solidarno nadoknadi štetu pričinjenu prilikom sječe stabala graba, bukve, jasike, hrasta, i ostalih lisičara, kao i izgubljenu prirast na istom po štetnom događaju od 27.12.2020. godine na parceli tužitelja na kojoj tužitelji imaju suvlasnički udio od po 1/2 a koja je označena kao kč br 1207/1 zvana Lipuša, šuma 4 klase površine 4961 m² upisana u zk ulošku broj 973 KO ..., u ukupnom iznosu od 883,32 KM, od čega:

- na ime vrijednosti posjećene drvne mase u vrijeme sječe iznos od 515,42 KM,
 - na ime vrijednosti štete po osnovu gubitka na prirastu iznos od 367,90 KM,
- sa zakonskom zateznom kamatom na navedene iznose počev od 25.02.2022. godine kao dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, a sve u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Obavezuje se tuženi da tužiteljima solidarno nadoknadi troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do konačne isplate, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude pa do konačne isplate, u cijelosti se **odbija kao neosnovan**.

Obavezuju se tužitelji da tuženom solidarno nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 385,00 KM, u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelji su putem punomoćnice dana 28.02.2022. godine podnijeli ovom sudu tužbu, protiv tuženog, radi naknade štete. U tužbi navode da su suvlasnici od po 1/2 na parcelama kč.br. 1207/1 zv.“Lipuša“, šuma 4. klase površine 4961 m² i kč.br. 1207/2, šuma 4. klase površine 133 m², obje upisane u ZK ulošku broj 973 KO ..., da je tužena na nekretninama tužiteljima pričinila štetu na način da je posjekla nekoliko stabala hrasta i graba izgradnjom dalekovoda, odnosno postavljanjem elektro stubova, da se šteta ogleda u vrijednosti osjećenih stabala lijeske, hrasta i graba i ostalih šumskih vrsta, kao i drvoj masi i izgubljenom prirastu od istih. Tužitelji su se obraćali tuženoj sa zahtjevom za naknadu štete, na što se tužena oglušila.

Na pripremnom ročištu od 16.11.2022. godine punomoćnica tužitelja je ostala kod tužbe, izvršila uređenje tužbenog zahtjeva, tražeći da se tužena obaveže da tužiteljima nadoknadi štetu pričinjenu prilikom sječe stabala graba, hrasta, lijeske, i drugog drveta, kao i izgubljeni prirast na istom po štetnom događaju od 27.12.2020. godine na parcelama tužitelja na kojim imaju suvlasnički udio od po ½ označene kao kč br 1207/1 zvana Lipuša, šuma 4 klase površine 4961 m² i kč br 1207/2 Lipuša, Šuma 4 klase površine 133 m² obje upisane u Zk ulošku broj 973 KO ..., u ukupnom iznosu od 999,00 KM i to: na ime vrijednosti drvene mase u vrijeme sjeće iznos od 600,00 KM, na ime vrijednosti drvene mase izgubljenog prirasta iznos od 499,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na navedene iznose počev od podnošenja tužbe pa do konačne isplate, a sve u roku od 15 dana od dana prijema presude, kao i da im solidarno nadoknadi troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do konačne isplate, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude pa do konačne isplate. Osporila je navode tužene iz odgovora na tužbu, pozivajući se na odredbu čl. 74. Zakona o električnoj energiji.

Na glavnoj raspravi od 31.05.2023. godine, nakon provedenog dokaza vještoca po vještaku geometru i vještaku šumarske struke, izvršila je preciziranje tužbenog zahtjeva u vidu smanjenja istog na način bliže opisan u izreci presude. U završnom izlaganju je predložila da sud u cijelosti usvoji precizirani tužbeni zahtjev i obaveže tuženu na snošenje troškova postupka, cijeneći da su tužitelji provedenim dokazima u cijelosti dokazali, kako osnov, tako i visinu tužbenog zahtjeva.

Tužena je u odgovoru na tužbu od 22.03.2022.godine i tokom postupka u cijelosti osporila osnov i visini postavljenog tužbeno zahtjeva, navodeći da nisu tačni navodi tužbe iz kojih proizilazi da je tužena tužiteljima prouzročila štetu izgradnjom dalekovoda, odnosno postavljanjem, kako tužitelji navode elektrostubova, da je predmetni

elektroenergetski objekat DV 10 (10) kV Tulovići – Treštenica, Golići-Borovac općina Banovići rekonstruiran prije dvadeset godina, u vrijeme kada tužitelji i nisu bili suvlasnici na spornoj parceli, da iz ZK izvadka broj: 973 od 12.01.2021. godine KO ..., proizlazi da su tužitelji postali vlasnici predmetnih parcela na osnovu Ugovora o kupoprodaji nekretnina tek 2014. godine, da tužena nije poduzimala nikakve radove na izgradnji dalekovoda, odnosno postavljanja stubova za vrijeme u kojem su tužitelji vlasnici predmetnih nekretnina, pa su navodi tužbe u tom smislu neosnovani i netačni, da je tužena shodno svojim zakonskim obavezama dužna održavati postojeće trase i zaštitne koridore dalekovoda, na način da je u obavezi vršiti krčenje i uklanjanje drveća i drugog rastinja koje ugrožava sigurnost i rad elektroenergetskog sistema, da je na predmetni dalekovod u mjesecu decembru 2020. godine, a uslijed vremenskih nepogoda došlo do obrušavanja drveća, iz kojeg razloga je bez naponskog stanja ostala 21 trafostanica, odnosno oko tri hiljade kupaca električne energije, da u iz tog razloga radnici tužene dana 27.12.2020. godine, radi uklanjanja kvara na predmetnom dalekovodu, a u cilju omogućavanja naponskog stanja kod kupaca električne energije, izvršili rasjeku rastinja koje se nalazilo u trasi koridora ovog dalekovoda, da su navedeni radovi vršeni u svrhu održavanja postojeće trase predmetnog dalekovoda, u skladu sa pravilima koja su utvrđena u članu 75. Zakona o električnoj energiji F BiH, da je ovim Zakonom propisano da tužena ima pravo i obavezu da održava elektroenergetske objekte uključujući i radove na održavanju trase i zaštitnih koridora dalekovoda krčenjem ili uklanjanjem drveća i drugog rastinja bez naknade vlasniku i bez pribavljanja nove dozvole za sjeću, da prilikom izvođenja ovih radova nije vršena nikakva nova sjeća stabala, izvan već postojeće trase predmetnog dalekovoda, te da je prilikom izvođenja ovih radova uklonjeno rastinje u trasi dalekovoda, koje je svojim položajem ugrožavalo uredno funkcionalno stanje dalekovoda, a čijim uklanjanjem se spriječilo dalje ugrožavanje njegovog normalnog i sigurnog korištenja. Tokom postupka tužena je ostala u cijelosti kod navoda iznijetih u pismenom odgovoru na tužbu, da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan, odnosno da je tužena ispunjavala svoju zakonom propisanu obavezu. U završnom izlaganju predloženo je da sud u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan. Potražuje troškove postupka.

Iz iskaza tužiteljice V.N. datog u svojstvu parnične stranke slijedi da su predmetnu parcelu na kojoj je pricinjena šteta kupili ona i njen djever P.T. od komšija 2014. godine, da se radi o šumi zv.“Lipuša”, koju su od tada koristili, odnosno čuvali da imaju drvo za ogrev, da je kroz predmetnu parcelu bio već izgrađen dalekovod, da je 2020. godine u decembru mjesecu došlo do nestanka el.energije, kada je tužena bez pitanja izvršila sjeću šume, jer su stabla bila toliko izrasla da su već udarala u žice i pravila probleme, da ih prilikom sjeće niko nije obavijestio, da su to saznali od komšija, da ih je obavijestio i djever M.Č.

i M.G., da su na licu mjesta, utvrdili takvo stanje, da se ne može izjasniti o površini šume na kojoj su izvršili rasjeku, ali radi se od 8-9 metara širine, do 10 metara, koju površinu su u cijelosti isjekli, da se radilo o stablima graba i drugog rastinja, a bilo je i bukve, da su obzirom da je bio zimski period, u dva navrata odlazili u „Elektroistribuciju“ kod M.M. kako bi sa istim vidjeli problem vezan za pričinjenu štetu, da ga ni jednom nisu našli, iz kojeg razloga su odlučili da tuže, da rastinje koje je isječeno, nisu odvezli jer je sječa vršena u decembru mjesecu kada je bio visok snijeg, a u proljeće kada su otišli, drveća nije bilo, da su sutradan ili drugi dan saznali za spornu sječu, misli da je sječa vršena 27.decembra, da misli da je bilo struje kada je šuma sječena, da je pred mrak nestajalo struje, jer je vjetar bio jak pa je već varničilo, da je čula od drugih da su dolazili da isijeku šumu, da joj nije poznato kada je uključena struja, da nije mogla po snijegu da vadi drva iz svoje šume, da nema za to potrebe, jer je to posao koji treba organizovati, pa su ostavili za proljeće, da je narod odvezao drva, ostalo je samo pruće, da njoj ta šuma nije blizu kuće da može nadgledati, da je parcela ograđena kočevima jednom žicom, ali ima napisana tabla čija je šuma da se zna, da se P.T. obraćao u vezi sječe šume, da misli da je posjećeno 10 do 15 grabića, da nije brojala, jer je bila zima, da je kasnije izrasla vegetacija, pa nisu mogli dobro utvrditi broj stabala. Možda je bilo i više stabala, da se ne može sjetiti.

Iz iskaza tužitelja P.T. datog u svojstvu parnične stranke slijedi da su šumu kupili od komšija za svoje potrebe jer se ukazala dobra prilika 2014. godine, da šumu nisu koristili, jer nije ni bila prilikom kupovine za sječu, ali su je ostavili da imaju za svoje potrebe kad dođu u neke godine, da je preko šume bio izgrađen dalekovod tužene, da se ne sjeća koje godine. Pošto je šuma narasla već blizu dalekovoda, odnosno da se već približavala žicama, da mu je poznato da tuženi ima potrebu i obavezu da siječe šumu, kako ne bi došlo do štete, da to od kupovine parcele nisu radili, da je 2020. godine u decembru mjesecu, od svog brata i komšije obaviješten da je šuma isječena, da je nakon toga otišao do direktora tužeg M.M., ispričao mu šta se sve dogodilo, da mu je rekao da oni to moraju sjeći, a njih uputio da ih tuže, da je tuženom napravio pismeni prigovor, da nikada nije dobio nikakav odgovor, zbog čega su i ustali sa tužbom, da je M.M. posalo svoje radnike na lice mjesta nakon 10-15 dana, da se sjeća da je bio snijeg i oni su popisivali samo veća stabla koja su posjekli, da tanje rastinje nisu pisali, da je on bio sa njima na licu mjesta kada su popisivali, ali mu nisu dali na uvid šta su popisivali, da on nije insistirao na tome, da mu nije poznato tko je stabla odvezao jer su ista ostala zbog vremenskih prilika – snijega do proljeća, ali kada su u proljeće otišli da ih prevezu, istih nije bilo, da on u zimskom periodu ne živi u T., tako da ne zna da li je bilo struje u momentu pričinjene rasjeke, da je u tom periodu zaista bio visok snijeg i bilo je nemoguće uzeti drva, a niti je potrebno da u takvim vremenskim

prilikama to i rade, da nije imao namjeru prodati drva, da je bilo najviše graba, a bilo je bukve i cerića.

Sud je poklonio vjeru iskazu tužitelja, osim u dijelu broja posjećenih stabala, o čemu se nisu izjasnili sa sigurnošću.

Na ročištu za glavnu raspravu osim što su izvedeni dokazi saslušanjem tužitelja u svojstvu parničnih stranaka, izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: “[...]”, pa je sud, savjesnom ocjenom izvedenih dokaza, u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku FBIH („Službene novine FBIH“ br.53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 u daljem tekstu: ZPP) odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Među parničnim strankama sporan je i osnov i visina tužbenog zahtjeva.

Iz Zemljišnoknjižnog uloška br. 973 KO ..., slijedi da su na parceli označenoj kao kč.br. kč br 1207/1 zvana „Lipuša“, šuma 4 klase površine 4961 m² i kč br 1207/2 Lipuša, Šuma 4 klase površine 133 m² obje upisane u ZK ulošku broj 973 KO ... upisani tužitelji sa pravom svojine 1/2, a na osnovu Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 25.07.2014. godine.

Iz pismenog Nalaza i mišljenja vještaka geometra Kopić Jakuba iz Banovića od 17.03.2023.godine, usmeno obrazloženog na ročištu za glavnu raspravu, proizilazi da je vještak svoj Nalaz i mišljenje sačinio na osnovu materijalnih dokaza u spisu, dokaza pribavljenih od strane nadležne Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Općine Banovići potrebnih za vještačenje, uviđaja na licu mjesta, te utvrdio da se radi: o parceli novog premjera – katastra nekretnina označenoj kao kč.br. 1207/1 zvana „Lipuša“ po kulturi šuma 4 klase u površini od 4961 m², upisana u ZK ul.br. 973 KO ... kao susvojina tužitelja sa dijelom 1/2, da su kao suvlasnici tužitelji upisani na osnovu otpravka izvornika Ugovora o kupoprodaji nekretnina broj: OPU-1P:196/2014 od 25.07.2014.godine, da su i u katastarskom operatu – katastra nekretnina – novi premjer u PL broj: 987 KO ... kao posjednici navedene parcele upisani tužitelji sa dijelom 1/2, da kroz parcelu tužitelja prolazi dalekovod tuženog DV 10(20) KV, Tulovići – Treštenica – Golići – Borovac. da trasa dalekovoda obuhvata širinu od 12 m., ukupne dužine 47,50 m. i proteže se iz pravca Golića prema Borovcu sa lijeve strane regionalnog puta Banovići-Lukavac gledano u navedenom smjeru i zauzima površinu od 455 m² od parcele tužitelja označene kao kč.br. 1207/1, da je na skici lica mjesta žutom bojom ofarbana površina parcele tužitelja koju zauzima trasa dalekovoda, da se iz priložene skice lica mjesta jasno vidi da dio trase dalekovoda

prolazi i kroz parcelu kč.br. 1207/2, koja je ranije eksproprijsana u površini od 133 m², što nije uračunato u površinu trase dalekovoda.

Obrazlažući svoj Nalaz i mišljenje na ročištu za glavnu raspravu (raspravni zapisnik od 31.05.2023.godine), vještak je ostao kod datog pismenog mišljenja, s tim što je izvršio ispravku utvrđene širine površine zemljišta, koju obuhvata dalekovod i na kojoj je vršena sječa, da se radi o površini od 11 m., umjesto naznačenih u pismenom Nalazu 12 m., **da tuženi** van utvrđene i odobrene širine dalekovoda nije vršio sječu. Na dato mišljenje i usmeno obrazloženje Nalaza od strane vještaka, nije bilo prigovora punomoćnika parničnih stranaka, koji Nalaz je sud prihvatio kao stručan i objektivan, jer nije u suprotnosti sa ostalim provedenim dokazima.

Kako iz ZK izvatka broj: 973 KO ... i Nalaza i mišljenja vještaka geometra, nesporno proizilazi da su tužitelji suvlasnici sporne parcele, preko koje prolazi dalekovod tužene u dužini i širini bliže opisanoj u Nalazu vještaka geometra i vještaka elektro struke, to su isti kao suvlasnici aktivno legitimisani da od tuženog potražuju naknadu pričinjene štete.

Uvidom u Rješenje Kantonalne uprave za inspekcijske poslove Ur. broj akta 21711-0003-P od 24.01.2018. godine, utvrđeno je da je tuženom kao pravnom licu i rukovodiocu PJD Banovići M.M., naloženo da otkloni nedostatke na svom elektro energetskom objektu – NN mreže, TP Golići, te da izvrši sječu rastinja koja se nalazi na trasi sva tri NN izlaza, koji nedostaci su konstatovani u Zapisniku o inspekcijskom nadzoru Kantonalne uprave za inspekcijske poslove TK od 24.01.2018.godine.

Uvidom u Radni nalog tužene za rad broj: 122060 od 25.12.2020. godine sa Izvještajem o izvršenim radovima na elektro energetskim postrojenjima po istom Nalogu od 28.12.2020. godine, utvrđeno je da je tužena izvršila radove na predmetnom elektro energetskom postrojenju, odnosno da su našli rastinje na žicama, te izvršili rasjeku grabova.

Iz iskaza svjedoka M.Č., proizilazi da mu je poznato da je bila sječa u decembru 2020. godine, da je slučajno prošetao i video da je šuma posjećena, da se vratio kući i obavijestio tužitelje da je sve isječeno, da mu je poznato da tužitelji nisu odvezli drva jer je bio snijeg, a kasnije kad su oni otišli šume nije bilo, neko je odvezao, da mu je poznato da je tuženi kasnije dolazio, kao mjerili su navodno da će platiti štetu, ali koliko mu je poznato nisu nikad štetu platili, da mu je poznato kad je njegov brat došao, da drva koja su valjala nije bilo, da su odvezena, da je većinom bilo graba širine 18, 20, 25 cm, da ne zna tačno jer je bio prisutan kad su dolazili predstavnici Elektrodistribucije i mjerili širinu panjeva, ali ne zna šta su pisali, da se ne može sjetiti da li je prije sječe dan ili dva bilo struje, da vjerovatno nije bilo taj dan kad su sjekli, da je video da su nakon 4-5 dana drva odvezena, da ih je neko

odmah odvezao, jer je to kod samog asfalta, da je brata obavijestio kad su sjekli šumu, da je on dolazio kasnije, vidio da su odvezena sva deblja stabla, da mu nije poznato da li su tužitelji zvali policiju.

Iz iskaza svjedoka M.M., slijedi da je u vrijeme sječe bio rukovodilac PJ Elektro distribucije u B., u vrijeme izgradnje dalekovoda otprilike oko 2001. godine bio je na mjestu inženjera za energetiku i investicije, da mu je poznat način gradnje dalekovoda, da je glavni krivac što su taj dalekovod obnovili, jer je 1997. godine predložio da se aplicira za projekte koje je finansirala evropska unija i između ostalih dobili su projekat obnove dalekovoda Tulovići-Stike, na kojoj trasi se nalazi i predmetna sporna parcela da je konkretan projekat išao preko Općine Banovići, budući da se radi o području koje je bilo naseljeno prije rata srpskim stanovništvom, pa kako je općina vršila obnovu tih kuća na Području Vijenca, tako je imala interes da se obnovi taj dalekovod, da je Elektroprivreda i dobila taj zadatak u okviru tog projekta, da je kompletan materijal dobiven besplatno, da je rađen na osnovu odobrene dokumentacije, urađena je tehnička dokumentacija i izdata je upotrebna dozvola od strane općine Banovići, jer su oni morali ta sredstva pravdati međunarodnoj zajednici. Da su u konkretnom slučaju imali nalog inspektora da se mora izvršiti prokres – sjeća na toj dionici stabala ispod dalekovoda. Imajući u vidu da nisu uvijek bili spremni da to urade zbog ljudstva, zadesilo ih je da te godine, čini mu se u decembru mjesecu snijeg je pao i da je sve popadalo, odnosno da je drveće palo na uže dalekovoda i da je dalekovod bio onesposobljen za napajanje ostalih kupaca, a to je 21 trafo stanica, počev od B., J. do B., da je bio vikend i postojali su dežurni radnici koji su obilaskom dalekovoda došli do te lokacije gdje je bio problem, drveće je palo na žice i to je bio stvarni razlog ispada dalekovoda, da su se organizovali istog momenta kako bi se dalekovod ospособio, da u izvještaju koji su radnici sačinili, jasno je napisano da su sjeću vršili u trasi dalekovoda, da je on takav izvještaj zatekao u ponедjeljak pri dolasku na posao, da mu se tužitelj obraćao prije podnošenja tužbe za rješavanje ovog spornog pitanja, da se obratio sa zahtjevom za naknadu štete, da je on u skladu sa njihovom procedurom poslao radnike na lice mjesta da se napravi uvid, sačini Zapisnik o pričinjenoj šteti koja se navodi i uputio Službi za pravne poslove u Tuzli, da je na osnovu tog zahtjeva i tih podataka koje su upisali, odgovor pravne službe njemu dostavljen poslije određenog vremena, da se tu ništa ne može učiniti po osnovu naknade štete, jer se radi o trasi dalekovoda, tako da se u skladu sa Zakonom o električnoj energiji ne može isplatiti šteta na trasi dalekovoda.

Iz iskaza svjedoka S.A., slijedi da je on u decembru mjesecu 2020. godine radio na radnom mjestu elektromonter održavanja mreža i postrojenja, da je na tom radnom mjestu bio zaposlen i u vrijeme kada se desio sporni slučaj, odnosno vršila rasjeka ispod dalekovoda Banovići

Grad – Tulovići u mjestu L.. Nakon što je sud dozvolio da se izvrši uvid u Nalog, izjasnio se da je isti nalog potpisao, kao i Izvještaj o izvršenim radovima kojim je i rukovodio, da je tog dana naveče bio kvar na dalekovodu Banovići Grad – Tulovići, da je on bio u pripremi, s obzirom da je bio vikend, da ga je dežurni pozvao, da je okupio ljudi i otišli su na teren u T. V. i na licu mjesta zatekli drveće na žicama, što je uzrokovalo prekid napajanja električnom energijom, da su odsjekli tih pet komada koji su bili naslonjeni na žice prečnika 15 do 20 cm. skinuli sa žica, uključili dalekovod, da misli da se radilo o grabićima, da je nakon završenog posla obavijestio prepostavljene da je posao završen, dalekovod uključen, o čemu je sačinjen izvještaj, da su drveće sjekli isključivo u trasi dalekovoda jer se drveće nagelo na žice, jer je bilo nevrijeme, visok snijeg, da je bilo oko 5 stabala. Na upit suda svjedok se izjasnio da taj dan kad su oni otklanjali kvar interventno, samo je 5 stabala odsjećeno koja su bila naslonjena na žice, da on kasnije nije upoznat da li se šta radilo, jer je bio vikend, da je bio u pripravnosti i zbog toga je bio pozvan od strane prepostavljenih kako bi se hitno riješio problem napajanja, da su oni u toj situaciji postupili strogo po pravilima i protokolima.

Iz iskaza svjedoka M.D., slijedi da je u mjesecu decembru 2020. godine bio zaposlen na poslovima Elektromonter u smjeni, da je bio na licu mjesta kada je izvršena sječa kod tužitelja, da je došlo do ispadanja dalekovoda, nije mogao ostati pod naponom, da su dobili zadatak, da misli da je S.A. bio nosilac zadatka, izašli na teren, obilazili kompletan dalekovod i utvrdili da na dijelu dalekovoda koji prolazi preko parcela tužitelja je problem, odnosno grabovi su bili preko žica i logično je da dalekovod nije mogao opstati, odnosno izbacivao je stalno, da su nakon što su utvrdili, odsjekli par grabića, da se ne može izjasniti da li je bilo 2, 3, 4, nije više od 5 komada, da je nakon završetka radova dalekovod ostao pod naponom, da su se poslije toga vratili u firmu, S.A. kao nosilac posla je morao sačiniti Izvještaj, da nakon toga na tu dionicu, poslije te intervencije, nije išao.

Iz pismenog Nalaza i mišljenja vještaka elektro struke Divković Vinka od 30.03.2023. godine, proizilazi da je isti sačinjen na osnovu materijalnih dokaza u spisu, dokaza pribavljenih od strane tužene za potrebe vještačenja, kao i neposrednog uvida na licu mjesta, pa je utvrdio da se radi o dalekovodu 10 (20) Kv koji „ide“ od TS 35/10 Kv „Banovići grad“, koji je rekonstruisan 2003. i 2004. godine na osnovu Projekta rekonstrukcije za koji je tužena pribavila od nadležnog Općinskog organa odobrenje za upotrebu, da je isti izgrađen sa armirano betonskim stubovima i aluminijsko-čeličnim užadima projektovanog presjeka (fotografije br. 1 i 2. u prilogu), da dalekovod služi za napajanje električnom energijom napona 10 Kv naseljenih mjesta G., T., T., S., G. i B. u općini B., da „prelazi“ preko parcela kć.br. 1207/1 i 1207/2 KO ...,

vlasništvo tužitelja u dužini od 47,5 metara, uzimajući u obzir propisanu širinu zone sigurnosti od 11 m., odnosno širine 5,5 m. sa gornje strane dalekovoda tj. parcele 1207/1 i 1207/2 i isto tako širine 5,5 m. sa donje strane pored regionalnog puta Banovići-Lukavac, prema Nalazu vještaka geometra. Nadalje se vještak izjasnio da je širina dozvoljene trase (odnosno zone sigurnosti) koridora u odnosu na sporni elektro energetski objekat 11 m., da se dozvoljena trasa (zona sigurnosti) može i treba proširiti uslijed stanja terena ukoliko se radi o brdovitom zemljištu, a na kome su izrasla stabla iznad/poviše elektroenergetskih objekata, te uslijed prirodne nagetosti, strmosti terena mogu pasti na te objekte, što je u konkretnom slučaju (fotografija br. 2.), kako bi se preduprijedilo padanje drveća na dalekovod u slučaju nevremena, što u svakom konkretnom slučaju utvrđuje vlasnik dalekovoda sa svojim stručnim ljudima, te će pokušati sa vlasnicima parcela riješiti imovinsko pravne odnose, da je tužena u konkretnom slučaju postupila po Tehničkim normativima i propisima za ovu vrstu radova na održavanju sporne trase dalekovoda, odnosno u skladu sa odredbom čl. 75. Zakona o električnoj energiji. Obrazlažući pismeni Nalaz i mišljenje (raspravni zapisnik od 12.04.2023. godine) vještak je u cijelosti ostao kod mišljenja, izjasnivši se na upit punomoćnika tuženog da je dalekovod prije rekonstrukcije 2003/2004. godine postojao i ranije po navedenoj trasi sadašnjeg dalekovoda istih karakteristika, samo sa drvenim stubovima, da je građen po informacijama koje ima, 60-tih i 70-tih godina prošlog vijeka.

Sud je prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti kao stručan i objektivan, posebno imajući u vidu da na isti nije bilo prigovora punomoćnika parničnih stranaka.

U konkretnoj pravnoj stvari tužitelji tužbenim zahtjevom traže naknadu štete od tužene u visini vrijednosti šumskih stabala bliže opisanih u Nalazu i mišljenju vještaka šumarske struke, posjećenih na dijelu parcele označene kao kć.br. 1207/1, kao i štetu po osnovu gubitka u prirastu.

Prema odredbi čl. 154. st.1. Zakona o obligacionim odnosima svako ko drugom prouzrokuje štetu dužan je nadoknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice, a čl. 158. istog Zakona propisano je da krivica postoji kada je štetnik prouzrokovao štetu namjerno ili nepažnjom.

U konkretnom slučaju, po mišljenju suda, shodno citiranim odredbama Zakona o obligacionim odnosima, potrebno je zahtjev za naknadu štete tužitelja, cijeniti i kroz odredbe Zakona o električnoj energiji Federacije BiH.

Odredbom čl. 74. stav 2. Zakona o električnoj energiji Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ br. 66/13, 94/15, 54/19, 1/22, 61/22, propisano je da vlasnici, zakonski korisnici i posjednici nekretnina dužni su da omoguće elektroenergetskim subjektima pristup do nekretnine i na nekretnini na kojoj se nalaze ili grade

elektroenergetski objekti ili njihovi dijelovi, radi izvođenja radova na izgradnji, rekonstrukciji, održavanju, kontroli ispravnosti objekata, uređaja, postrojenja i opreme ili izvođenja drugih neophodnih radova, uključujući i rade na otklanjanju kvarova, održavanju trase i zaštitnih koridora dalekovoda, te krčenju i uklanjanju drveća i drugog rastinja koje ugrožava sigurnost i rad elektroenergetskog sistema. Članom 75. stav 2. istog Zakona propisano je da radi sigurnog rada i korišćenja izgrađenih elektroenergetskih objekata, elektroenergetskom subjektu pripada pravo na održavanje istih, uključujući i rade na održavanju trase i zaštiti koridora dalekovoda krčenjem ili uklanjanjem drveća i drugog rastinja bez naknade vlasniku, dok je stavom 3. istog člana propisano da radi obavljanja aktivnosti iz stava 2. ovog člana, na zemljištu na kojem je ranije obavljena čista sječa, za krčenje i uklanjanje drveća i drugog rastinja, elektroenergetskom subjektu nije potrebno pribavljanje nove dozvole za sječu. Odredbom čl. 77. istog Zakona propisano je da je zabranjeno zasađivanje drveća i drugog rastinja na zemljištu, iznad, ispod, u trasi ili na udaljenosti za koje se može ugroziti sigurnost elektroenergetskih objekata, elektroenergetskih vodova, postrojenja i uređaja, kao i ljudski životi i imovina.

Iz provedenih dokaza, sud utvrđuje nespornim da su tužitelji suvlasnici parcele označene kao kč.br. 1207/1 zv.“Lipuša“, KO ..., na osnovu Ugovora o kupoprodaji broj: OPU-Ip 196/2024 od 25.07.2014. godine (ZK Ul.br. 973 KO ...), da preko iste u dužini od 47,50 m. „prelazi“ trasa dalekovoda 10 (20) Kv, koji „ide“ od TS 35/10 Kv Banovići Grad, da je isti rekonstruisan 2003. i 2004. godine, na istoj trasi na kojoj je postojao raniji dalekovod istih karakteristika izgrađen sa drvenim stubovima između 60-tih i 70-tih godina prošlog vijeka, da je tuženom na osnovu prethodno pribavljene urbanističke saglasnosti od Općine Banovići (prema kojoj je tuženi kao investitor bio dužan prije izdavanja odobrenja rješiti imovinsko pravne poslove), odobrenja za gradnju broj: 06/2-23-1015/02 od 02.07.2002. godine, uz koje je priložena izjava o riješenim imovinskopravnim odnosima, izdato odobrenje za upotrebu rekonstruisanog dalekovoda, da je u konkretnom slučaju tuženi postupio po Tehničkim normativima i propisima za ovu vrstu radova (izvršio rasjeku) na održavanju sporne trase dalekovoda, odnosno u skladu sa čl. 75. Zakona o električnoj energiji (Nalaz vještaka elektro struke), da je rasjeka izvršena u okviru odobrene dalekovodne trase (usmeno izjašnjenje vještaka geometra, raspravni zapisnik od 31.05.2023. godine), da je rasjeka izvršena radi održavanja dalekovoda, da je u konačnom, i pored zakonske obaveze tuženog, to bio i Nalog Kantonalne uprave za inspekcijske poslove TK (Rješenje od 24.01.2018. godine).

Shodno navedenom činjeničnom utvrđenju suda, tj. da je nesporno da je tuženi sječu stabala (rasjeku) izvršio u okviru dalekovodne trase (Nalaz vještaka geometra, elektro i šumarske struke), radi održavanja

dalekovoda, trase i zaštitnih koridora dalekovoda, to je sud i odlučio da je tužbeni zahtjev tužitelja, shodno odredbi čl. 75. st.2. gore navedenog Zakona o električnoj energiji neosnovan.

To posebno imajući u vidu činjenicu da je dalekovod izgrađen 60-tih i 70-tih godina, da je na trasi tog dalekovoda 2003. i 2004. godine vršena samo rekonstrukcija istog na osnovu prethodno pribavljenih odobrenja za rekonstrukciju od nadležne općinske službe i u konačnici dobijanje odobrenja za upotrebu, za što je uslov bio ispunjavanje svih uslova iz urbanističke saglasnosti, između ostalih i riješeni imovinsko pravni odnosi (stav 5. Rješenja broj: 06/2-23-1373/01 od 20.11.2001. godine). Pored toga, tužitelji su postali suvlasnici predmetne nekretnine 2014. godine, tj. nakon izgradnje i rekonstrukcije predmetnog dalekovoda. Dakle, znali su, odnosno morali su znati kada su kupovali parcelu preko koje prelazi dalekovodna mreža, da će tuženi u cilju održavanja dalekovodne trase, vršiti rasjeku rastinja u skladu sa zakonskom obavezom. Iz tog razloga je i bez osnova pozivanje tužitelja da ih tužena nije obavijestila o sjeći stabala, jer prema mišljenju ovog suda to nije ni imala obavezu, imajući u vidu naprijed navedeno utvrđenje suda da je tužena dobila upotrebnu dozvolu za rekonstruisani predmetni dalekovod, uz prethodno ispunjene uslova za dobijanje iste, između ostalog i riješene imovinskopravne odnose (čl. 75. st 3. Zakona o električnoj energiji). To posebno, kod činjenice ako je nesporno da je na istoj trasi dalekovodna mreža izgrađena 60-tih i 70-tih godina, logično je da je od tada morala biti vršena rasjeka, odnosno sjeća stabala i drugog rastinja, radi sigurnog rada i korištenja te dalekovodne mreže. U prilog tome ide i iskaz samih tužitelja, posebno tužitelja P.T. da stabla prilikom kupovne šume nisu bila za sjeću.

Kod činjenice da su tužitelji postali suvlasnici predmetne nekretnine, kada je na istoj već bila izgrađena rekonstruisana dalekovodna trasa, isti se bez osnova pozivaju na odredbe Zakona o vlasničko pravnim odnosima, odnosno Zakona o stvarnim pravima, vezano za postupak nepotpune eksproprijacije, kod naprijed navedenog utvrđenja suda da je tuženi prije rekonstrukcije dalekovodne mreže imao obavezu riješiti imovinsko pravne odnose da bi dobio upotrebnu dozvolu, da je ista trasa postavljena trasom ranije postojeće mreže građene 60-ti i 70-tih godina, da nisu pružili dokaz da je sjeća vršena mimo trase starog dalekovoda. Na tužiteljima je bio teret dokaza, da ospore da tuženi nije riješio imovinsko pravne odnose sa ranijim vlasnikom, odnosno da ospore upotrebnu dozvolu, jer se radi o ispravi izdatoj od strane državnog organa, koja ima snagu javne isprave. Kod navedenog utvrđenja suda, bez osnova je pozivanje tužitelja i na zasnivanje stvarne služnosti.

Na okolnosti visine procijenjene štete tužitelji su proveli dokaz vještacenja po vještaku šumarske struke Dizdarević Ahmedu, koji je na osnovu dokaza u spisu, izvršenog uviđaja na licu mjesta, utvrdio visinu

štete u iznosu od 883,32 KM. Vještak je utvrdio na licu mjesta, a što je naveo i u svom Nalazu koja vrsta i količina drveta je posjećena na dijelu trase pokazane od strane tužitelja i vještaka geometra, utvrdio posebno visinu štete po osnovu posjećenih stabala za svaku vrstu šumskih stabala, a posebno visinu po osnovu gubitka u prirastu, a sve shodno podacima važeće Šumsko privredne osnove za privatne šume na području općine Banovići. Procjenu vrijednosti štete vještak je matematički prikazao na strani 2. i 3. svog Nalaza, posebno za svaku vrstu drveta.

Vještak je svoj pismeni Nalaz i mišljenje obrazložio na ročištu za glavnu raspravu, na koji Nalaz je primjedbe iznio punomoćnik tuženog u dijelu koji se odnosi na utvrđenu količinu posjećenih stabala, kao i visinu procijenjene vrijednosti istih, koji prigovor sud nije prihvatio, jer je vještak postupao po zadatku datom mu od strane punomoćnice tužitelja i štetu utvrđivao na dijelu parcele koju je utvrdio vještak geometar, ne upuštajući se u to ko je izvršio sjeću šume, a što se tiče visine procijenjene štete, vještak je naveo propise na osnovu kojih je izvršio procjenu posjećenih stabala. Sud je Nalazu ovog vještaka prihvatio, odnosno da je isti sačinjen u skladu sa pravilima struke i datom mu zadatku. Međutim, bez obzira što je sud Nalaz i mišljenje vještaka šumarske struke prihvatio, i da je sud utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, isti nisu dokazali koju visinu štete su konkretno pretrpjeli od strane tužene, jer tokom postupka nisu pružili dokaz o kojoj količini i vrsti drveta se tačno radi, odnosno koliko je stabala tačno isjećeno od strane tužene, iako se tužitelj P.T. izjasnio da je bio na licu mjesta kada je tuženi vršio popisivanje posjećenih stabala, nakon njihove prijave, da nije vršio uvid šta su popisivali, niti je na tome insistirao, dok se tužiteljica V.N. izjasnila da je posjećeno 10-15 grabića, da se i svjedok M.Č. izjasnio također da je bio prisutan popisu, da se radilo većinom o drvetu graba, ali se nije izjasnio o tačnom broju posjećenih stabala, koji iskazi su suprotni iskazima saslušanih svjedoka S.A. i M.D., radnika tužene koji su vršili rasjeku, te se izjasnili da je odsjećeno 5 stabala, dok je vještak s druge strane utvrdio mnogo veći broj posjećenih stabala (usmeno izjašnjenje vještaka).

Shodno svemu navedenom, sud je uz primjenu odredaba čl. 74., 75. i 77. Zakona o električnoj energiji, odlučio kao u izreci presude.

Odluku o troškovima postupka sud je donio na osnovu odredbi čl. 383., 386.st.1., 387. i 396. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH i Tarifi o naknadama i nagradi za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“, br. 22/04), te je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka, s obzirom da su u cijelosti izgubili parnicu, koji troškovi se s obzirom na vrijednost spora od 999,00 KM, odnose na troškove sastava tužbe u iznosu od 240,00 KM, troškove zastupanja na pripremnom ročištu od 16.11.2022. godine u iznosu od 240,00 KM,

odsustvo iz kancelarije za vrijeme putovanja za sat = 20 bodova X 3 KM = 60 KM), (čl. 26. T. 5 AD Tarife) troškovi prevoza Živinice-Banovići i obratno 15 KM*0,875=13,20 KM*2= 26,25 KM (čl.31 st.3 AD Tarife), troškova prisustvu na uviđaj na licu mjesta od 80 bodova X 3 KM= 240 KM , 75% = 180,00 KM (čl. 12. I 13. T. 5 AD Tarife) odsustvo iz kancelarije za taj dan za vrijeme putovanja jedan sat= 20 bodova *3 KM=60 KM (čl. 26. T. 5 AD Tarife), troškovi prevoza Živinice-Banovići i obratno 15 KM*0,875=13,20 KM*2= 26,25 KM (čl.31 st.3 AD Tarife), **troškova** pristupa na održanu glavnu raspravu od 12.04.2023. godine u iznosu od 240,00 KM (čl. 12. I 13. AD tarife)+ odsustvo iz kancelarije za taj dan za vrijeme putovanja jedan sat= 20 bodova *3KM=60 KM (čl. 26. T. 5 AD Tarife) + troškovi prevoza Živinice-Banovići i obratno 15 KM*0,875=13,20 KM*2= 26,25 KM (čl.31 st.3 AD Tarife) , troškova pristupa na nastavak glavne rasprave od 31.05.2023. godine u iznosu od 120,00 KM (čl. 12. I 13. AD tarife)+ odsustvo iz kancelarije za taj dan za vrijeme putovanja jedan sat= 20 bodova *3KM=60 KM (čl. 26. T. 5 AD Tarife) + troškovi prevoza Živinice-Banovići i obratno 15 KM*0,875=13,20 KM*2= 26,25 KM (čl.31 st.3 AD Tarife), troškova vještačenja u iznosu od 500,00 KM, takse na tužbu u iznosu od 50,00 KM i takse na presudu u iznosu od 50,00 KM, odnosno ukupno 1.878,75 KM.

Obavezuju se tužitelji da tuženom solidarno naknade troškove postupka u visini od 360,00 KM, a koji se odnose troškove vještačenja po vještaku elektrostrukte, te troškove sudske takse na odgovor na tužbu u iznosu od 25,00 KM u skladu sa odredbom tarifnog broja 1. stav 7. u vezi sa stavom 1. Zakona o sudskim taksama TK.

S U D I J A
Envera Kukić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla u roku od 15 dana od dana prijema presude žalba se podnosi Kantonalnom sudu u Tuzli, putem ovog suda u dovoljnem broju primjeraka, za sud i suprotnu stranu. Žalbom se može pobijati presuda samo zbog povreda odredaba Parničnog postupka i zbog primjene materijalnog prava.